

Havn sum lærugreinaráðgevi.

Tey halda tó, at við sambandinum til høvuðsstaðin triggjar ferðir dagliga er neyðugt at hava møguleika at liggja nátt í Havn og tað hava tey.

Hilmar minnir skemtiliga á óll tey í Havn, sum klokkan 8 á morgni ella klokkan 16 síggjast halda á bílroðrinum við trummandi fingrum. Tær longu bílroðirnar, ið ganga spakuliga. Tað tekur eini 20 - 30 minuttir at koyra úr einum enda av Havnini og í annan. Tá vilja Hilmar og Gunnvør heldur nýta 20 minuttir umborð á Rituni og síðani hava frið og náttúru í Nólsoy.

- Sambandið er so gott og vit gera nógv við at fara við skúlabørnunum til Havnar til ymisk tiltøk, siga Hilmar og Gunnvør.

Skúlin

Og júst skúlin í Nólsoy hevur verið dúgliga umrøddur og vitjaður av t.d.

læraraskúlanæmingum.

Gunnvør og Hilmar byrjaðu í smáum, t.d. við evnisvikum. Seinni kom eisini Sharon Weiss inn í myndina og ymiskt royndarvirkssemi fór í gongd. Timatalvan er ikki sum á flestu skúllum. Børnini eru bytt í 3 bólkar. Frá klokkan 8 til 10:30 eru grundtímar. T.d. rokning og mál. Klokkan 10:30 er felagstími og frikorter. Tey skiftast at skipa fyri felagstímanum, har tey syngja sálmar, lesa Faðir Vár, syngja onkran sang ella hava upplestur. Hilmar og Gunnvør hava ábyrgdina hvør sín dag og so er ein dagur eftir til hvønn næmingabólk. Hilmar lesur ofta úr aktuella tíðindum og friggjadag verður ofta lisið úr tekstinum til komandi sunnudagin.

Tímarar fyri døgurða er t.d. evnisarbeiði, mál, tónleikur og sertímar á skránni. Eftir døgurða er ymiskt. T.d. enskt, alisfróði, sjálvarbeiði, ítrótt og ein dag er lærarafundur.

Skúlin í Nólsoy er eisini væl fyri við teldum. Eini 15 teldur eru til tey 30 børnini og byggin er við í netsamstarvinum millum Funning, Famjin og Nólsoy.

Sjálvi halda Hilmar og

Tey venja sleðurock til jóla og bæði trummur og guitarrar eru í sving

Gunnvør, at størsti munurin millum skúlan í Nólsoy og flestu aðrar skúlar er, at timatalvan er ódrívi og at arbeiði verður nógv við verkætlanum.

30 børn eru í skúlanum. 5 familjur við falt 14 børnum eru í seinastuni fluttar til Nólsoyar og allar 5 hava keypt hús.

Í lötuni er eingin næmingur í 6. flokki og heldur ikki í 9. flokki.

Tað er ikki so langt síðani, at framhaldsdeild kom í Nólsoy. Hetta var partur av royndarvirksminum og loyvið er ikki varandi. Aður fóru nólsoyngar til Havnar í 8. flokk.

Vitja javnan

Javnan hava tey í Nólsoy praktikkantar og ofta eru læraralesandi í Nólsoy ein dag fyri at fylgja undirvísingini.

Eisini hava Hilmar og Gunnvør verið úti á øðrum skúlum og greitt frá, hvat tey fáast við í Nólsoy.

Sera virkin fólk

Nevnir ein Hilmar og Gunnvør,

so hevur ein longu rent seg í eina ørgrynna av nevndum, ætlanum, feløgum og áhugamálum.

Tað er ikki smávegis, ið kann heftast afturat teimum. Umframt lærarastarvið er Gunnvør lærugreinaráðgevi, myndlistafólk, nevndarlimur í endurstovnaða Móðurmálslærarafelagnum, hevur skeið í drama og er við í ymsum hjá Nordisk Ministerråd. Millum annað eini ætlan, ið nevnist Nordbok.

Hilmar spælir sjónleik og film, er við í Harmonikuliði, venur kór, er formaður í bygðarfelagnum, í nevnd fyri svimjihyl í Nólsoy, er lærari, hevur seyð og hevur eisini spælt nógv hondbólt. Eitt skifti var hann eisini í kommunal politiki, men tað metir hann í dag sum eitt mistak, m.a. tí onnur, ið eru betur egnað, eiga at taka sær av slíkum. Eisini er trupult at sameina leiklutirnar sum lærari og kommunupolitikari.

Bæði eru tey í dansfelagnum, ið fevnir um bæði føroyskan og

gamlamanna dans.

Sjónleikurin hjá Hilmar byrjaði í tíðini á eftirskúlanum, men hann hevði ikki hildið, at hann skuldi gerast sjónleikari. Men tað letur til, at í Havn er

– Tað er eitt vælsignils at koma upp á morgni og hava ljósið, náttúruna og hav til báðar síður, sigur Hilmar

fyrí børn eftir jól. Hon hevur saman við Hjórdis Johansen áhuga fyrí hesum. Hjórdis hevur slíkt virkssemi í Havn, men Gunnvør vil fegin hava tað í Nólsoy eisini.

Leik í skúlanum

Gunnvør dámar væl at fáast við drama handan leiktjaldið og í skúlanum venja tey nú krubbusspæl. Hilmar spælir undir til sangirnar.

Hilmar er annars í gongd við tónleikarum, ið m.a. skulu spæla Sleðurock til jólahaldið í skúlanum og bæði trummur og guitarar eru í sving.

Børnini hava ábyrgd

Gunnvør sigur, at tey hava altíð verið virkin, men tað hevur týðning, at læra børnini at taka ábyrgd. Soleiðis eru tað ikki altíð Hilmar og Gunnvør, ið standa á odda longur í Nólsoy. Børnini klára sjálvi at skipa floksveitslur og annað.

Eitt gott dømi er Ovastevnan, har ungdomar sjálvur skipa fyrí kabarett og øðrum.

- Tað hevur í hvussu er verið eitt av okkara málum, at tey gerast sjálvstøðug, siga Hilmar og Gunnvør.

- Ein er bert ein lítill bríkkur og roynir so at gera sít besta, men tey ungu klára tað óføra væl og taka eisini sjálvi stig til

”

ymiskt, fegnast Hilmar.

Á veg

Klokkan nærkast 18:30 í Nólsoy og trúgv sum trøllið sæst Ritan leggja at. Myndamaðurin og eg skunda okkum undan neystinum, har vit hava krokað, og fáa okkum sess umborð, har eisini Gunnvør og Hilmar eru við.

Mánakvøld er og týsdag og mikudag starvast hon sum ráðgevi í Havn og Hilmar skal venja „Cabaret Óli P - ár 2000 á veg“. Tískil eru tey nú á veg um Nólsoyarfjørð og her er eingin biðirøð, bert smílandi andlit, sum vita við sær sjálvum, at um júst 20 minuttir eru tey komin um fjørðin. Eingir trummandi fingrar og stress. Og eins og í Nólsoy, so falla eisini eisini kavaflykrurnar spakuliga til jarðar á Bursatanga.

Skúlin í Nólsoy er væl fyrí, tá um teldur ræður. Fimtan teldur eru til tey tredivu børnini